

תת"ע 3026/06/15 - מוחסן חג'אזי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3026-06-15 מדינת ישראל נ' מוחסן חג'אזי

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	מוחסן חג'אזי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 23.6.15 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת נהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה ₪1,500, פסילה בפועל לתקופה של 30 ימים ופסילת רישיון נהיגה למשך חודשיים על תנאי לתקופה של שנתיים.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, הוא לא התייצב לדיון משום שיום לפני מועד הדיון נפל למשכב עקב מחלה וחום גבוה. למחרת היום, ב- 23.6.15 הוא פנה לרופא שהמליץ לו על מנוחה מוחלטת. המבקש ציין כי מדובר במרחק נסיעה לא מבוטל מבית מגוריו בעיר טמרה בצפון הארץ עד לביהמ"ש במרכז.

המבקש טען כי ביום הדיון כתב על גבי ספח ההזמנה לדיון וכתב האישום, במקום המיועד לטיעון לעונש, בקשה לדחיית מועד הדיון ואליה צירף תעודת מחלה ושלה אותה בדואר רשום לכתובת "הס 20 פתח תקווה". בהיותו ממתין להחלטה, קיבל במפתיע פסק דין שניתן בהיעדרו, ורק אז בדק באתר האינטרנט של רשות הדואר והתברר לו שדבר הדואר הוחזר אליו.

עוד טען המבקש כי הוא אינו מודה באישום שיוחס לו וכי הוא לא השתמש במכשיר הנייד בזמן הנסיעה וכי לא היה לו מכשיר פלאפון בכלל בזמן הנסיעה. לדבריו, הוא בסך הכל נשען עם יד שמאל על חלון הדלת ליד הנהג. הוא ניסה להסביר זאת לשוטר, אך הוא לא רצה להקשיב לו ולא הסכים לערוך חיפוש ברכב.

לבקשה צורף תצהיר המבקש, העתק הבקשה ששלח מיום 23.6.15 בצירוף אישור משלוח בדואר רשום ומידע על פריט דואר רשום RR356160474IL מדואר ישראל ואישור מחלה מתאריך 23.6.15.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם כי הבקשה לא מקימה עילה מוצדקת לביטול פסק הדין. כמו כן, אישור המחלה שצורף אינו בתוקף עבור מוסדות משפטיים.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

הסיבה לאי התייצבותו של המבקש לדיון, כפי שעולה מבקשתו, הינה כי נבצר ממנו להופיע לדיון עקב מחלה. המבקש צירף לבקשתו אישור מחלה מתאריך 23.6.15 - מועד הדיון, בו צוין כי "מומלץ על מנוחה מתאריך 22.6.15 עד תאריך 25.6.25. סה"כ ימי מחלה: 4".

עוד צוין על גבי אישור המחלה: "אישור זה אינו בתוקף עבור מוסדות משפטיים, צבאיים ומשרד הבטחון".

בע"פ 70722/08 בנימין יצחקי נ' מדינת ישראל אישרה כב' השופטת יהודית אמסטרדם החלטתו של בית משפט קמא כי אין לקבל אישור מחלה של נאשם אשר לא מצוין בו כי הוא מיועד לבית המשפט.

בע"פ 11673-03-09 שובאש ארקאן נ' מדינת ישראל אישר כב' השופט כמאל סעב כי אין די באישור רפואי אשר לא מצוין בו כי הנאשם אינו יכול להופיע בבית משפט עקב מצבו הרפואי.

הנני סבורה כי, אם אכן היה המבקש חולה מיום 22.6.15 כאמור בבקשתו ובאישור הרפואי, היה עליו לפנות בבקשה לדחיית מועד הדיון טרם הדיון ולא להמתין למתן פסק דין בעניינו. ובכל מקרה, כל עוד לא ניתנה החלטה לפיה הדיון נדחה למועד מאוחר יותר, היה על המבקש להתייצב לדיון שנקבע. אין די בכך שהמבקש שלח ביום הדיון (יום לאחר שחלה) בקשה בדואר רשום לדחיית מועד הדיון, שהרי זו התקבלה בבית המשפט רק ביום 30.6.15, אלא היה עליו או על ידי מי מטעמו לשלוח אותה בפקס ולוודא את קבלתה טלפונית במזכירות בית המשפט, ומשלא עשה כן אין לו אלא להלין על עצמו.

מכל מקום, משלא היתה התייצבות מטעמים הנוצצים במבקש, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (ראה: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל).

ב. עיוות דין

העובדה כי הנאשם כופר בעבירה המיוחסת לו, אין משמעותה כי יש לבטל את פסק הדין כדי

למנוע עיוות דין (ר' לעניין זה רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל). הנאשם לא

הוכיח ולו לכאורה כי על ידי העמדת פסק הדין על כנו ייגרם לו עיוות דין.

חזרתי ועיינתי בעונש שהוטל על הנאשם ולא מצאתי בו חריגה מנורמת הענישה המקובלת בעבירה בה עסקינן, וזאת לנוכח עברו התעבורתי, הכולל 23 הרשעות קודמות משנת '78, מתוכן **6 הרשעות בעבירה של שימוש בטלפון בעת שהרכב נע שלא באמצעות מיקרופון המותקן ברכב**.

לפיכך אני דוחה את הבקשה.

לפנים משורת הדין, ובשים לב לטענות המבקש במכתבו לבית המשפט מיום 23.6.15 באשר למצבו הכלכלי, אני מורה על פריסת תשלום הקנס ל-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון יבוצע עד ליום 1.9.15, ובכל אחד לכל אחד מהחודשים שלאחר מכן.

ניתנה היום, ד' אלול תשע"ה, 19 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.